

Ahmet Telli

Belki Yine
Gelirim

gür

BELKİ
YİNE
GELİRİM

AHMET TELLİ

E-Kitap: *Project j.ALL*

PROJECT

j.all

KALBİM UNUT BU ŞİİRİ

Uğuldayan ve hep uğuldayan
bir orman kadar üşüyorum şimdi
yanlış rüzgârlar esiyor dallarımda
yanlış ve zehirli çiçekler açıyor
Kanımda kocaman gözleriyle çılglık
Su ve ses kadar beklediğim
ne kaldı geride, bilmiyorum
uzanıp uyumak istiyorum gölgene
ve sarınmak o kocaman gözlerin
uğuldayan rüzgârlarına
Bir acıyı yaşarım ve zehrinden
çiçekler üretirim kömür karası
uçurum kadar bir yalnızlık
yaratırım kendime, atlarım
Anısı yoktur küçük rüzgârların
Yapraklarım yok artık kuşlarım yok
büsbütün viran oldu dağlarım
ezberimdeki türküler de savrulup gitti
ömrümün karşılığı kalmadı sesimde
sesimde yalnız ormanların gümbürtüsü
Yanlış, daha baştan yanlış
bir şiirdi bu, biliyorum
ve belki ömrümüzün yakın geçmişi
bu kadar doğruydu ancak, kimbilir
Kalbim unut bu şiiri

Zaman kekemeydi ve tarihe sızan
Soytarılar gördük gencömrümüzde

Dudaklarımı kanatırcasına ısıyorum günlerdir
her sözcük dilimin ucunda küfre dönüşüyor çünkü
Bir gök gürlese bari diyorum bir sağnak patlasa
bitse bu sessizlik, bu kirli yapışkanlık bitse
ama bir tufan az mı gelir yoksa yine de
yırtilan ve parçalanan bir şeyler olmalı mutlaka
hiç durmadan yırtilan ve parçalanan bir şeyler
Oysa ne kadar sakın bu sokaklar ve bu kent
ne kadar dingin görünüyor bana şimdi gökyüzü
Gidenler nerde kaldılar, özledim gülüşlerini
bir kenti güzelleştiren yalnız onlardı sanki
onlardı çocuklara ve aşka ölesiye bağlanan
kadınları güzelleştiren herhalde onlardı
“Tükürsem cinayet sayılıyor” diyordu birisi
tükürsek cinayet sayılıyor artık
ama nerde kaldılar, özledim gülüşlerini onların
Uzun uzun bakıyorum kıvrılan sokaklara
tek yaprak bile kıpırdamıyor nedense
ve tek tek söndürüyor ışıklarını varoşlar
alnımı kırık bir cama yaslıyorum, kanıyor
kanımın pıhtılarında güllerin serinliği
ve fakat bir cellat gibi yetiştiriyor pusudaki
Dilimin ucunda küfre dönüyor her sözcük
Yaşamak neleri öğretiyor, düşünüyorum
okuduğum bütün kitaplar paramparça
çıkıp dolaşıyorum akşamüstleri birbaşıma
bir uçtan bir uca yalnızlıklar oluyor kent
bulvar kahvelerinin önünden geçiyorum
sırnaşık aydınlar, arabesk hüznler
bir gazete sayfasında sereserpe bir yosma
Sesler gittikçe azalıyor, kuşlar azalıyor
ve ne zaman yolum düşse vurulduğun yere
kızgın bir halka oluyor boynumda o sokak
Hüznü yalnız atlarımız duyuyor artık
biz çoktan unutmuşuz böyle şeyleri
ama içimde bir sırtlanın dalgın duruşu
ve dilimin ucunda küfre dönüyor her sözcük
İçimde zaptedilemez bir karma isteği

dizginlerini koparan bir at sanki bu
soluk soluğa kalıyorum her sonbahar
ve sevgilim ne zaman hoşgörölü olsa
bir yolculuk düşüyor aklıma, gidiyorum
bütün gençliğim böylece geçip gitti işte
ama hâlâ bir şeyler var vazgeçemediğim
Hangi duvar yıkılmaz sorular doğruysa
birgün gelirsek hangi kent güzelleşmez
şiiirlerim bir dostun vurulduğu yerde yakıldı
geri almıyorum külleri yangınlar çıksın diye
Devriyeler çıkar şimdi, bütün ışıklarını söndür
sorduğum hiçbir soruyu geri almıyorum ey sokak
ve dilimin ucunda küfre dönüyor her sözcük
Dudaklarımı kanatırcasına ısıyorum günlerdir
bir gök gürelese bari diyorum bir sağnak patlasa
bitse bu kirli ve yapışkan sessizlik, hiç gitmesem
oysa ne kadar sakın sokaklar, kent ve bütün yeryüzü
ipince bir su gibi sızıyorum şimdi, sessiz ve kimliksiz
Belki yine gelirim, sesime ses veren olursa bir gün

DAĞ

Bir dağın tarihi nasıl yazılır
karti kuş ve çakal sesleriyle mi
yoksa uçurumların uğultusunda
bir çoban yalnızlığıyla mı
Nasıl yazılır bir dağın tarihi
Çınarların köknarların dilimi
gelip anlatır mı o yaşlı bilge
serer mi yalnızlığın atlasını
bir ceylan postu gibi önümüze
Bir dağın tarihi nasıl yazılır
Sevinç ve keder aynı patikada
geyik sesleri tutmuştur kayalıkları
Eşkiya sessizliği bir yamaçta
öteki yamaçta ateşböcekleri
Bir dağın tarihi nasıl yazılır
Ozanlar anlatır belki yine de
dağın ruhunu, soluk alışlarını
Birer aşiretmiş eskiden onlar
sevda türküleriyle yaşarlarmış
Bir dağın tarihi nasıl yazılır
Gelip yine efsaneye bağlanır
ne kadar anlatılsa da yaşanan
Aşklar birer efsanedir şimdi
dağ dorukları birer efsanedir
Nasıl yazılır bir dağın tarihi
Uğultular burgaçlanırken varoşlarda
kimliği saklı kalandı o, ve bir kentin
karnında patlayacak vakteriştiğinde
acı denecek aşklar kalacak yalnızca
Bir dağın hayatı nasıl yazılır
Nasıl yazılır bir dağın tarihi
(ki dağ mıdır bunca anlattığım)
Ömürler yetmiyor ve hep
eksik kalıyor bir şeyler
Bir dağın şiiri nasıl yazılır

KAYIP ADRESTEKİ / I

Sen dostumduñ benim, gülünce güneşler açardı
su gibi azizdin, yurdumduñ alnında ateşler yanan
ışıklı bir ırnak gibi aktığımız o uzun yürüyüş
daha düñdü sanki her patlayan sağanak bunu anlatır
fabrika düdükleri bunu anlatır bana her vardiya
Hazırladığımız ilk taşbaskısı afişi anımsar mısın
bükölüp giden kent sokaklarını, fabrika önlerini
sonra kitapları (kokuları hâlâ burnumda onların)
Hangi mayısta taşıdık kentlere güllerin rengini
gerçi gülistan olmadı ömrümüz, gam değil
Belki tanırdın ilk vurulanı, o gün hiç ağlamadık
hayır ağlamadık çıldırdık o gün çıldırasıya
adını çocuklarımıza verdik onun, çoğaldı
mezarlar çoğaldı o günden sonra, yetişmedi bize
öldürülecek kadar büyümüştüñ, öyle demişlerdi
Ve hayat öylece akıp durdu işte, akıp duruyor
Kimilerinin bakışlarına yine karlar yağmış
saçları dumanlı bir geçit sanki, dudakları lâl
Kitap yakanlar eksilmiyor, şu uçuşup duran
kırlangıç ölülerini görüyor musun kentin üstünde
Sen dostumduñ benim gülünce güneşler açan
bulutlara rüzgâra suretini her akşam
her akşam bir mektup yazarım dağlar kadar
Kayıp bir adresten geliyor sesin şimdi, üşüyorsun
Unutma, dostumsun sen, nerdeysen orda ölmek isterim

KAYIP ADRESTEKİ / II

Kasabalı bir hüznün çökerdi söylediğin türkülere
meşeler göğerrir kalbin rehin kalırdı o huysuzda
ve akşam soframıza ağarken bir yayla bulutu
kuşları ürkütülmüş bir dal gibiydin, öylesine mahzun
efkâr da yakışırdı sana, ilk kadeh kekik kokardı
Kısa pontolunlu resimlerimiz sararmadı daha
ilk sigarasını bölüşen iki okul kaçağı, iki haylaz
Hiç kimseler anlamıyor muydu o günlerde
ilk sevgililerle denizaşırı yolculuk düşleri karan bizi
ve ne çok yalnızdık sinemalar olmasa
Unutalım mu şimdi kente indiğiniz o ilk günü
sabahları okuduğumuz o kitapları
kar aydınlığında yürüdüğümüz yolları unutalım mı
Artık çok geç, işçiler seni soruyor ve ötekileri
her karşılaşmamızda sizi konuşuyoruz uzun uzun
Anımsar mısın odamızın talan edilmesini
her katta yaralı bir kardeşin çığlığını sonra
Kantinde kitaplar yırtılıyordu, delik deşikti duvarlar
mosmor bir çığlıktı gözleri malatyalı kızın
sana hep o huysuzu anımsatırdı, bilirdim
Kimilerine göre ancak ölümü güzelleştirirdik biz
birer çılgın mıydık gerçekten, serseri bir rüzgâr mıydık
göğermiş meşeler kadar yakın mıydık bulutlara
ve tarih upuzun bir hikâye miydi -öyle diyorlardıbir
işçi kıza söyledim bunları, yalandır, dedi
Anlamını yitiren birşeyler mi var şimdilerde
yazdığım şiirlere yabancıyım, sokaklara yabancıyım
taşı delemiyor bir çığlık ve apansız bir
su oluyorum ipince, kendime sızıyorum
dünya yetmiyor bazen, bırakıp gidebilir miyim
Ve hayat böylece akıp durdu işte, akıp duruyor
kentler karıncalanmış birer namlu gibi
upuzun yatıyorlar dizlerimde ama sımsıcak
meşeler göğermiş diyorsun varsın göğersin
her yaprak bir öpücüktür sana o huysuzdan
Sen dostumdun benim gülünce güneşler açan
bulutlara rüzgâra asarım suretini her akşam
her akşam bir mektup yazarım dağlar kadar
Meşeler göğermiş diyorsun varsın göğersin

unutmadım bırakıp giderken söylediğin sözleri

KUŞ ÖLÜMLERİ

Gittikçe yalnızlaşıyor bir sen varsın
karşılığı olmayan sorular düşüyor aklıma
ve kuşların intihar tasarısından söz ediliyor kentte
soğuyan ellerinde kalıyorum bir kırlangıç gibi
Ellerin bir mecnun yurdu, upuzun bir sessizlik
birlikte okuduğumuz kitaplar kadar sımsıcak
Biz bu kitapları ne zaman okuduk ve niçin
her satırını çizip notlar düştük kıyılarına
Dünya upuzun bir çöl sanki, bir buzul kütlesi
karşılık bulamıyorsun aklıma düşen sorulara
ve düşüşüp duruyor kırlangıçlar, üşüyorum
bir yolcu hüznüyle geçip gidiyor ömrümüz
Sesine bir esmerlik düşüyor parçalanıyor yüzün
kayıp gidiyor parmaklarımın arasından
bir aşkı anlatmak için seçtiğim sözcükler
Hep yanlış numaralar düşüyor telefonlara
kaçıyor korkulu bakışlarını eski tanıdıklar
Bir sen varsın kurtulursam bu aşkla kurtulurum
Gülüşü süt mavisini insanlar vardı / neredeler şimdi
çoğunun adını unuttum çoğunun kimliğinde kazınmış adresler
Nevin canına kıydı geçen gün, şiir gibi bir kızdı bilirsin
Öner enfarktüs geçirmiş içerde, kesik kesik öksürürdü eskiden
Ayşe ise acemi bir sokak yosması artık
Üşüyorum, ama sen anılarla sarma beni ve anlat yalnızlığımızı
Bu kent kuşların intiharını umursamıyor artık
ve göğsüm buz kesmiş bu üşüten yalnızlıkta
Birlikte çay içtiğimiz sokaklarda yürüdüğümüz
o süt mavisini gülüşler güz solgunluğunda şimdi
unuttum çoğunun adını çoğu voltalarda yıllardır
nasıl da sessiz yaşıyor gürültüler ortasında
Bir daha hiç öpüşmeyecek gülçin
o çok sevdiği porselen fincanla çay içmeyecek
uzatamayacak saçlarını, sevgilisinin istediği gibi
gittikçe yalnızlaşıyorum, üşüyorum, unuttum sanıyordum
yazılsa destan olacak bir aşkın serüveni
şiirimde bir dipnot olacak şimdilik

GİDERSEN YIKILIR BU KENT

Gidersen yıkılır bu kent, kuşlar da ölür
bir nehir gibi susarım yüzünün deltasında
Yanlış adreslerdeydik, kimliksizdik belki
sarışın bir şaşkınlık olurdu bütün ışıklar
Biz mi yalnızdık, durmadan yağmura yağırdı
üşür müydük nar çiçekleri ürperirken
Gidersen kim sular fesleğenleri
kuşlar nereye sığınır akşam olunca
Sessizliğimi dinliyorum şimdi ve soluğumu
sustuğun yerde birşeyler kırılıyor
bekleyiş diyorum caddelere, dalıp gidiyorsun
adını yazıyorum bütün otobüs duraklarına
öpüştüğümüz her yer adınlar anılıyor
bir de seni ekliyorum susuşlarına
Selamsız saygısız yürüyelim sokakları
belki bizimle ışıklanır bütün varoşlar
geriye mapushaneler kalır, paslı soğuklar
adını bilmediğimiz dostlar kalır yalnız
yüreğimize alırız onları, ısıtırız
gardıyan olmayız kendi ömrümüze her akşam
Gidersen kar yağar avuçlarıma, üşürsün
bir ceylan sessizliği olur burada aşklar
Fiyakalı ışıklar yanıyor reklam panolarında
durmadan çoğalıyor faili meçhul cinayetler
ve ölü kuşlar satılıyor bütün çiçekçilerde
menekşeler nergisler yerine kuş ölüleri
bir su sesi bir fesleğen kokusu şimdi uzak
yangınları anımsatıyor genç ölülere artık
Bulvar kahvelerinde arabesk bir duman
sis ve intihar çöküyor bütün birahanelere
bu kentin künyesi bellidir artık ve susuşun
isyan olur milyon kere, hiç bilmez miyim
Sokul yanıma sen, ellerin sımsıcak kalsın
devriyeler basıyor karartılmış evleri yine
Gidersen yıkılır bu kent kuşlar da ölür
bir tufan olurum sustuğun her yerde

AKŞAMI GECİKTİREBİLİRSİN BELKİ

Gün batarken sula fesleğenleri
balkonun kokusu sokağa taşsın
sokaklar kayıp çocuklar gibi
hırçındır, ürkek ve biraz şaşkın
Sular bulutlanır sen susarsın
ve kent çingiraklı bir yılan kadar
zehirlidir artık sevgilin mahpustayken
üstelik kirli bir lekeye döner umutlar
Acılar katlanır mendil yerine
sarışınlaşırsın bu kaçınıcı göz
ellerin üşür, çiy düşer çiçeklere
beklediğin mektuplar da gelmez
Bomboş sayfalara dönerken aklın
tecrit'teki kitabı fareler kemiriyor
ve düşlerin sonsuz bir boşlukta
bir sigara yakıyorsun, tutuşuyor sular
Akşamı geciktirebilirsin belki
suladığın fesleğenlerle, kimbilir
ama vaktin ayırdındadır şimdi
kuşlar, çocuklar ve mahpuslar
Usulca inse de koldemirleri

ZAMAN KEKEMEYDİ

Gün bitti, elindeki güller de soldu
anımsanacak neler kaldı bugünden
paylaşmış olan nelerdi sımsıcak
belki bir türkü söyleriz geceye karşı
saçlarını tarazlayan bir şafak olur
Zaman kekemeydi ve tarihe sızan
soytarılar gördük gencömrümüzde
ölüm peşimize düşende bir göçebeydik
suretimiz ağardı kurulan darağaçlarına
bütün sığınaklar uçurumlara açılırdı
Rüzgâr suyu soğutsun su terli bedenlerimizi
ve aşkı düşünelim biz, destan yalnızlıkları
konuşursak akşam olur ve yine yağmur yağar
gidersek gülüşler azalır buralarda
kim bulur kayıp adresteki dostları
Bir karanlığa bakıyorum bir de zamana
ay büyüyüp bir gül oluyor ellerinde senin
ve ancak yeni bir yorumu oluyor aşkın
saçlarından sızan bu karanlık yağmur
ayın çağıltısıyla tutuşuyor begonyalar
Saçlarındı diye düşünüyorum ömrümüzü
çözdükçe savrulan rüzgârdı saçların
ve ikide bir aklıma düşüyor aynı soru
-Aşkı bilmiyorsam nasıl değiştiririm
kendim, seni ve bütün dünyayı

ESKİ BİR HÜZÜNLE

Günlerdir eski bir hüznle çıkıyorum voltaya
(kötüye işaret bu, üstelik yalnızlığa sığınıyorum)
Unutup gitmişim ezberimdeki bütün şiirleri
bulutlara bakıyorum uzun uzun, yalnız bulutlara
O uzak kasaba akşamları düşerken aklıma
tecrit'teki yine bir türkü tutturuyor
Ey kalbim sana denk düşüyor bütün acılar
acılar tek ve mutlak olan bir şeyi anlatıyor
Yağmur kuşları geçiyor avludan sürü sürü
dalların hışırtısını duyuyorum, üşüytüyor beni
Ötede, kentin üstünde bir şimşek çakıyor birden
suretin yansıyor göğe ve her yağmur damlasına
Uzak bir anı oluyor her şey, silikleşiyor
ve alnım ateşler içinde, bir tutabilsen
unutup gitmişim bütün türkülerü artık
(kötüye işaret bu, üstelik yalnız sana sığınıyorum)
Kısa süren hastalıklar vardır ya, işte öyle
geçip gidiyor akşama doğru hüzn bulutu
resmini asıyorum ranzamın başucuna yine
ve bir türkü tutturuyorum günün son çayında
-Teslim olmayalım halilim kurşun atalım!

ANISI BİZ OLALIM BU SOKAKLARIN

Anısı biz olalım bu sokakların
öpüşmediğimiz tek saçak altı
hiçbir otobüs durağı kalmasın
Biz yürüyelim kent güzelleşsin
gürültüsüz sözcükler bulalım
yeni sevinçlere benzeyen
Bizz gelince bir yağmur başlar
yüzün çizilir buğulanan camlara
bir uzun karartma biter
akasyalar köpürür bindenbire
ve her avluda adınla anılan
çiçekler sulanır akşamüstleri
Bir arkadaş evine uğrarız yolüstü
bir fincan kahve içeriz, ısıtır bizi
başını sessizce omuzuma koyarsın
gülü reyhan olur soluğun
Biz kalırız kuşlar dönüp gelir
her balkonda bir menekşe sesi
Belki yeniden güzelleşiriz
adları değiştirilen parkları
perdeleri hiç açılmayan evlerde
ışıklar yanar çocuk sesleri duyulur
tanıdık sevinçlerle dolar yeniden
kendi sesini kemiren alanlar
Anısı biz olalım bu sokakların
ve hiç durmadan yağmur yağsın
Biz gürültüsüz sözcuklar bulalım
sarmaşıklar fısıldaşsın yine
yeni sevinçler buluruz hüzne benzeyen

ÖZLEMEDİM SENİ

Hiç özlemedin seni
Özlemek dostluktandır
dostluğundan öte bulmalıyım seni
Sıcaklığını bulmalıyım
dokunuşları, kenetlenişi
Terimizle sulanmalı yeryüzü
güneş terimizde ısıldamalı sabah olunca
Apansız fırtınalar çıkmalı
sarsılmalıyım
Özlemek
yanında olmak isteğidir
gülüşünü görmek biraz da
Hiç özlemedim seni
Saçlarına gül takmam
bir ırmak gibi akıtırım ovaya
soluğunla yanar
dudaklarımın bozkırı
Akkor halindeki ufuk
bakır bir tel gibi eriyip gider
kraterler ortasında kalırım
Toprak yarılrır birde
su kirlenir
Ürpertir bu coğrafya
bu serüven
ikimizi bir anda
yaşadığımı duyarım
Hiç özlemedim seni
Özlemek dostluktandır
dostluğundan öte bulmalıyım seni

PASAPORT KAHVESİ

Kıyıda, taşın üstünde
oturmuş denize bakıyor
Kimse konuşmuyor onunla
ne rüzgâr ne de izmir
Gün bitiyor ve lacivert
sözcükler çekiliyor
susuşların ipek ağıyla
Az ötede pasaport kahvesi
- Gel, bir bardak çay içelim
diyor bütün gün beklenen
Bulut suya değiyor
su zaman
ve yalnız çakıltaşları
değil aşınmakta olan
Batık bir gemi
gibi uzaklaşırken ordan
yakamozlar kalıyor geride
balkıyan acılar gibi
Eskiye neydi günboyu
yaşanan neydi
hangi bıçağı bile di deniz
Işıklar sönüyor kıyıda
ve burkulan bir yürekle
çekip gidiyor bu kentten

GÜN KARARMASIN GELDİĞİNDE

Güz yakmadan gülün pembesini
avuçlarımda ol, sokul yanıma
gülüşünle ısınsın bedenim
ve dudaklarımda acılaşan ılık
adımla çiçeklensin
Serçe göçe dayanmaz bilirsin
ne özleyen bir bakış kalır
ne de sınımsıcaklığın
sular donar yürek üşür
sende kalır seni yakan
Uçurumlar açılır yollarında
buharlaşıp çiy damlaları
Terli bir kısırak gibi gel kapıma
savrulsun saçların
yastığım kekik koksun
Uzağı yakın et
pembeleşsin çarşafın
ölüm kapımın takmağında
ayrılığı iyi bilirim
ferhat olmayayım dağlarda
Ey gülün pembesiyle
bir gülümseyişi paylaşan
kar yağıyor yatağıma
avuçlarım kutuplara döndü
gün kararmasın geldiğinde

EYLÜL

Eylül, gülleri soldurarak
duyurdu bu yıl da kendini
Böyle olacağını bile bile
şaşırttı bizi yine de
Daha bir demet kır çiçeği
alıp koyamadık vazoya
Günler mi unutturdu bize sevinci
yoksa aşındırdık mı kimi duyguları
Şöyle bir akşam
söyleşemedik dostlarla
erkenden kapandı perdeler
yorgun muydu çocuklar da
Her gün yağmalanan
talan edilen sevincimiz
kurudu galiba büsbütün
su yürümüyor dallara
Ama bir kıpırtı, bir küçük
uç uç böceğinin her nasılsa
konuvermesi balkona
uyarıyor bizi irkilerek
Bu kahrolası tarraka
bitecek gibi değil sokaklarda
Çekip kapıyı çıkmak en iyisi
dalmak caddelere, varoşlara
Belki o zaman eylül
şaşırtmayacak bizi
bulup çıkaracağız çünkü
evrenin öteki yüzünü

SAVRULAN KÜLLERİ ÖMRÜMÜZÜN

Bir kızın kocaman gözlerinde gördüm
bulutların dağlara sessizce çöküşünü
Çocuksu susuşları gördüm, kırılan sevinci
ve kalbimi puslu yamaçlardaki pusulara saldım
çobanlar çoktan inmişlerdi ovaya
bense yapayalnız bir ağaçtım doruklarda
Harelenen sularda bir yanık kokusu
ve uzun boyunlu bir kızın gülümseyişi
Işık zamana bağlı zamansa onun
kocaman gözleridir artık
Anladım tarih de yazılmaz
bir aşkın sayfalarına düşmüyorsa gün
Yalnızdım, yapraklarım dökülmüştü bir bir
deryalara savrulup çöllere düşmüştü
Bir duman tütüyor yine hangi kent yandı
hangi sokakta vuruldu sevgilim
Bir demet menekşe bir avuç toprak
burkulan bir yürek miyim hep
Sesimde bir yanma bir kekrelik
uzayıp giden bir çöl yalnızlığı
Gazeteleri okumuyorum başım dönüyor
sulanmamış çiçek gibi kuruyor her şey
her şey bir yolculuğun hüznünü taşıyor
gidip de gelmemek üzere bütün yüzler
Puslu yamaçlarda bir çakal gölgesi
bir dağ suskunluğu yürüyor kentlere
yenilen biz miyiz yoksa aşklar mı
bir kızın kocaman gözlerinde görüyorum
savrulan küllerini ömrümüzün
Bu kenti ayrılıklar yıkacak birgün biliyorum
Ölümden şikâyeti yok ölüp gidenlerin
ama bir kızın kocaman gözlerinde yangınlar çıkıyor
Acılar dehşetli kinlendiriyor beni
Kabarıp duruyor içimde, kararıp duran bir okyanus
yurdumu arıyorum batık bir tekne değilim
yurdumu arıyorum kızgın küller ortasında

BEKLESEM

Biri var, nasıl konuşursa, herkesin
öyle düşünmesini ister
Sfenks demiştim ona daha önce
yanıldım
bir soytarıydı
her nasılsa tarihe sızan
Beklesem
unuturdum uçurumların dilini
ve ömrümün bütün karşılığı
ödünç alınan bir umut olurdu
ki şimd onu da yitirmiş
kurtuluş parkında bekleyen biri
Biri var, kurtuluş parkının ordadır akşamları
birini bekler gibi durur, üşümüş gibi biraz da
Acemidir, ikide bir kaçırır bakışlarını
ve korkuyla harelenen gözleri
haylaz çocukların kırdığı sokak lambasıdır
Tedirgin, solgun, ikircikli sesiyle ses verir
- Yerin varsa iyi olur, bir de çok hırpalamasan
Suyu kurumuştur kuyunun çığırık boşuna dönüp durur
unutmuş sevinebilmeyi, gülümsemeyi unutmuş
biliyor seçtiği adın kendine hiç yakışmadığını
sımsıcak sarılmayı unutmuş, bilmiyor öpmeyi
Kendi bir uçtan bir uca bulutlara bakarak
- Boşver bunları diyor, karşılı yok yaşamda
Biri var, kurtuluş parkının ordadır akşamları
bir söz bulunsa eskimemiş, sessiz bir söz
sabaha kadar konuşulsa yine de hiç birmese
yalnızlığını unuttururdu belki, üşümeyi unuttururdu
bir yıldız gibi gülerdi şafak sökerken
söylediği türkünün kıvrımlarında bir yangın
tutuştururdu bütün kenti, kül ederdi
Beklesem
bütün öyküsünü alırdım
eskimemiş bir sözün gülümseyişiyle
Biri var
bütün gün lunaparkta ve kenti
götürüp koyar aynaların karşısına
Beklesem bütün soytarıları görürdüm

her nasılsa tarihe sızan

İSMAİL'İN KİTABINI OKURKEN

İsmail'in kitabını okuyorum üç gecedir
ateşler içindeki dünyada bir neferin
ölme at koşturan rüzgârını duyuyorum
Managna yanıyor, her yanı ateşler içinde
yanıyor bir çocuk sevgiyle okşanmaktan
ve temkinli olmak yakışmazdı sana zaten agosto
ve sen ey idris
ismail'in ölümü küçümseyen dostu
“yediğin kurşundan
bir gümbürtü kaldı ki bana!..”
Roma'da navona alanında burakıp ismail'i
telzaatar'a dönüyorum gecikmiş bir martı gibi
Yurdum diyebileceğim
her yer kan-revan içinde, görüyorum
ve boğazlanmış bir ceylan gibi
serilivermiş denizler ortasına
Önce ismail orda, ne zaman gelmiştir
“gümbür gümbür ve sonuna kadar, taa-sonuna
sonuna kadar sevdaya, sonuna kadar kavgaya
çatlayacak kadar sabırsızlıkla...”
İsmail'in kitabını okuyorum üç gecedir
ve alnımı seher rüzgârına dayayıp
sesleniyorum
“- Ey usta
nerde benim payım içtiğin baldırandan!..”

81 YILINDAN BİR FOTOĞRAF

Göz değil bunlar kesinlikle değil
irin gibi bir nefret akıyor sadece
Dudaklar yok burun yok alın yok
yüzü yok bu mumyalanmış yüzün
Ölümün rengi gri midir ya da korkunun
Gri midir insan hayvana benzetilirken
Uzun ve pis bir sakal sarkıyor
göğsüme ilıştırılan rakamlara
İşte 81 yılından bir fotoğraf
albüme hiç giremeyecek

SİĞINAK

Sözün yine hep aşktan yanaysa
sevgilim sen sakla bir kaçağı
Belki yorgun ve yaralıdır hâlâ
ölüm basmıştır son sığınağı
Sus ve sadece dinle sessizliği
perdeleri çek ışıkları söndür
bir selam bir haber gönderir belki
sesleri hiç duyulmayan dostlar
Bir cigara sar bitlis tütününden
bir çay dmle sonra, anısı kalsın
bekle başında onun sabahadek
Belki demin sana böyle sığınan
yapayalrı ve öylesine yorgun
kimliği duvarlarda kalan bir kaçak

GÜLÜŞÜN EKLENİR KİMLİĞİME

Gün biter gülüşün kalır bende
anılar gibi sürüklenir bulutlar
Ömrümüz ayrılıklar toplamıdır
yarım kalan bir şiir belki de
Aykırı anlamlar arayıp durma
güz biter sular köpürür de
kapanmaz gülüşünün açtığı yara
uçurum olur cellat olur her gece
Her gece yeniden bir talan başlar
acı ses olur, ses deli bir yağmur
eski bir eylüle gireriz böylece
Sığındığım her yer adınla anılır
ben girerim, sokağı devriyeler basar
bir de gülüşün eklenir kimliğine

9.VI. –

Günlüğü tutulmaz bugünün
Hiçbir saniyesi tükenmeden
yaşanıp duracak ömür boyu
Nerde, nasıl, nelere karşı...
Sorular yok, anlamsız olan
hiçbir şey yok çünkü bugün
Günlüğünü tutmayacağım bugünün
Sadece bir tarih düşeceğim
ömrümün تنها bir sayfasına
Cumartesi, dokuz haziran

Ey acıyı ödünç alan, o artık sende kalsın
Sonsuza kadar senin olsun o çığlık

KAOS

Ay inceldi ve orman
bir tortu gibi çöktü dibe
Buğusu yoktu toprağın
büsbütün balçıktı yeryüzü
Irmaklar sağırdı ve dağlar
birer aptaldı o hantal gövdeleriyle
Gittikçe büyüyordu rüsgârın beynindeki ur
Öfkemizden şimşeği yarattık
İnsan yarattık
(hayır, balçıktan değil)
O gün bugün arayıp dururuz onu
hangi cehenneme gitti, bilmeyiz

YOLCU

I /

Gün ağarmadan yola çık
sislenmeden bütün dağ taş
Dönüp bakma artık
bir ozan gibi ayrılığa düş
Dehşetli bir acıdır belki
uçurum, orman ve rüzgâr
ve ağzunda kuş tüyleri
taşıyarak geçen bulutlar
Neyi bırakmışsan geride
bir kül yığınıdır şimdiden
ömrün gibi savrulup gider işte
Ama ıslığı unutma sakın
bir türküdr yine de
yolcuya en çok yakışan

Dağın eteklerine vardığında
şöyle bir dur ve soluklan
sonra meşeliklerin orada
sırtüstü uzan gün batarken
Dinle bir an ormanı ve suyu
başlayacaktır az sonra
doğanın yabanıl konçertosu
hışırtilar içinde kalacak ova
Kayıp giderken bulutlar
usulca sokulacak yüreğinin
gizli geçitlerine bir rüzgâr
Buğlu türküler duyacaksın
ve aşk çılgınlıklar bekleyecektir
yolları uçuruma kesilenlerden

III /

Dizginlerinden boşanmış bir at
gibi soluk soluğayken doğa
soluğun yetiyorsa yaylanıp tut
yelesini ve katıl rüzgâra
Unutma ki yalnız değilsin
yüreklandiriyor seni aşk
ve birdenbire boşanan
bu çılgın sağanak
Aşk ile sağanak
hep aynı kokuyu taşıyacak
hangi kentte bir gül koklasan
Yolculuklar özetleyecek ömrünü
Gülüşü ve hüznü sürükleyen büyü
elinde bir gül olacak sevdiğinin

GİZLENİR Mİ

Dönüp dolaşıp aynı şeyleri
konuşuyor gibiyiz bu akşam
ve yüreğimizdeki bir yalım
aralıksız büyütüyor kederi
Dalıp gidiyoruz durmadan
kolluyor gibimiz birşeyleri
Yaşayıp sakladığımız neydi
neydi yalnızlığımızı çoğaltan
Her sigara ayrılıklar gibi
genzimizi yakıyor büsbütün
çekiyor anıların ağıyla bizi
Gizleyebiliyor muyuz dersin
sıkıntıları ve tedirginliği
bütün bir akşam kendimizden

OVA

Yanık ot ve duman
kokusu kaplamakta
tüm ovayı ve sonra
bulut gibi bir an
Su ve dağ suskun
kimselekr ortalıkta
görünmüyor ve ova
birbaşına yorgun
Sonra bir sağanak
boşanıyor yırtarak
gökyüzünün bağırını
Ve toprak sessizce
görünüyor yüreğine
ölü bşr sığırcığı

GÜZ ESMERLİĞİ

Bu kıpırtısız ovada
kuşların kuşlar gibi
cansız düşüşükleri
günler geçiyor usulca
Geçip gidiyor yorgun
ve serseri ikindiler
Toprak ve su durgun
dağların yüzünde keder
Bir türlü silinmiyor
Gökyüzünde çığlıklar
ve bu güz esmerliği
Kuş tüyleri kaplıyor
ve kırılmış kanatlar
bütün bir ovayı şimdi

Bu kadar uzak mıydı
git git bitmiyor yol
görünmüyor dağın ardı
Oysa bilmem kaç yıl
bu yollardan yürünmüş
şimdi sanki bir masal
Bu dilsiz dağ ve taş
nerde saklar kuşları
hangi gizle sarmaş dolaş
Anlamak zor susuşları

KURTLAR

Bastıkça çatırđıyor otlar
sanki eylöl yürümüş buraya
sinsi ve gözüpek canavar
Bir rüzgâr esse usulca
belki nefes alacak orman
doğrulup kalkacak ayağa
Ama dağ taş bir duman
örtüsü içinde kalmış şimdi
hiç ses gelmiyor uzaktan
Aç kurtlar basıyor ovayı

ISLIK

Yabanıl ot kokuları
getiriyor bir rüzgâr
kıpırdatıyor suları
Belki sonbahar
vurgun yapamayacak
yol vermeyecek sular
Ve neşeli bir ılık
tutturmuş şimdi doğa
nice acıya karşılık
Aşkı savunmada doğa

ÇİNGENELER

Gün biterken çingeneler
inecek ovaya çengilerle
Ateş yakılacak ve birer
yalım düşecek kızların yüzüne
Dinle ve sorular sor kendine
Doğayı, insan ve geceyi
neydi güzelleştiren böyle
Yolculukları güzelleştiren neydi
Tam atımına gelince vakit
istersen bir kolunu dağların omzuna at
Unutma geceyi bütün bir ömür
Buruşturulup atıvermiş
uzak ve anısız bir bakış
uzak bir buluttur şimdi keder

*“Anlatma bana atları!
Yüreğim kaldırmıyor düşündükçe vurulup
Vurulup yerde yattıklarını”*

Anlat bize yürüyüşün güzelliğini
koşunun rüzgârını, köpüren yeleyi
toynakların kızgın kıvılcıklarını
Kışneyen bir tayın sevincini anlat
öfkeyi ve sağrındaki mahmuz yarasını
Masallardaki şehzadeleri anlat bize
Avradın ve silahın kardeşisin ya
feodalin töresini anlat biraz da
ve terkinde kaçırdığın kızları
Dağları anlat bize, eşkıya gecelerini
ölümleri ve ölümsüzlükleri anlat
sonra da nasıl hiç yaşlanmadığını
Ve savaşları anlat, savaşçıları
Korkak ve cesurları anlat bize
sonra tahta’dan tunca dönüşünü
Sen ki görüp yaşayansın

SÖYLENCE

Söğütlerin hışırtısında bir su sesi
serin otlarda dingin kımıldılar
ve ay bulutun ince sularındayken
gizlice buluştular iki ince su gibi
Bir söylence dolaşır o geceden sonra
kurt kuş bilir bunu, dağ taş bilir
Bir dal bir ağaca bir ağaç bir ormana
fısıldar onu rüzgâr suya değende
Ve o gün bugün bir su devinir
ay buluta usulca girende

ÖYLE BİR YAZ ŞİİRİ / I

Günlerdir bir dağ başındayız
bir başına ve bir şeylerden uzak
Çağıldayan çavlanları dinliyoruz
otların üstüne sırtüstü uzanarak
Duman, is ve beton yığını
öyle yormuş, bezdirmiş ki bizi
yaşayıp durmuşuz bir yangını
unutmuşuz gülümsemeyi sanki
Günleri saymadık günlerdir işte
saatleri kurmadık ve saatlerce
dağ taş demeden dolaşıp durduk
Çoktandır unutup gittiğimiz
bir sevinci tazeledik bu yaz
doğayı ve kendimizi dinleyerek

ÖYLE BİR YAZ ŞİİRİ / II

Ölüm ilanları ve panzer seslerinden uzak
bir yaz geçti yabanıl koynunda doğanın
Unuttuk bir zaman meyhanelerin arabesk
uğultusuyla sırnaşık kızlarını diskoların
Aşkı ve çılgınlıkları nasıl da unutmuşuz
oysa sevmeyi, gülümsemeyi bilmiyorsa insan
öfkelenemez bile artık ve kent öfkesiz
insanlara yenilmemiştir hiçbir zaman
Adını bilmediğimiz çiçekler topladık
kanatıp durdu parmaklarımızı kızılıcık
kuşburnu ve böğürtlen dikenleri
Çobanlarla dolaştık bütün bir yaz
ama yine de kentteydi aklımız
ışıldarken yıldızlar ordaki dostlarımız gibi

OZAN

Bir kez olsun dönüp bakmadı
Hoşça kalın da demedi giderken
Sustu yalnızca ve elinden
yine de sazını bırakmadı
Sonra hiçbir haber çıkmadı
Çıkıp gelmedi apansız birgün
Gerçi yoktu yolunu bekleyen
ve hiç kimse gözyaşı dökmedi

Ey dinle, hayatın son sözü şudur ki sana
- Her mecnun yine de bir çöl bulur kendine.

İLHAN İÇİN DÖRTLÜKLER

I

Sustuğun yerde insan katlolur
Kana bulanır kitap, ışıklar kan kokar
Kentin yüreği yanmazsa ey oğul
Türküler diyarı büsbütün viran olur

II

Yine el basacaksın o kitaplara
Dostun, kardeşin, aydının el basacak
Bir şeyi hiç unutmayacak üniversiteli genç
Bedeli canla ödenmiştir elindeki kitabın

III

İlhan diyarında bir kitap
Gül mü desem kan mı
Türküler bilir belki yine de
Gül müdür açan yoksa kan mı

KANAYAN

Güz düşer acıyla tanışır
Sesini hüznün bürür ozanın
Bir şiir kalır, kalırsa eğer
Bir de kanayan çığlığı gülün

ÇIĞLIK

Bir tetik düşer soluk soluğa kalır geyik
Dağ taş ürperir, sular kirlenir büsbütün
Ey acıyı ödünç alan, o artık sende kalsın
Sonsuza kadar senin olsun o çığlık

LEYLA

Geceyi çok uzun yaşadık ay karanlık sularda
Çözdük yaşadıklarımızla gizini, ki biliriz
Leyla ile başlayan her şey söylencedir
Ama yine de adı Leyla olsun sevgilimizin

MECNUN

Yanında götüreceğin hiçbir şey kalmadı
Ellerindeki keder çizgilerinden başka
Ey, dinle, hayatın son sözü şudur ki sana
- Her mecnun yine de çöl bulur kendine

YERLEŞİK ÇİNGENE

Uzak çağlayanları anlatıyor bir su sesi
Ve ay yorgunda bütün gece yorumlanmaktan
Ey acısını bir pembeye dönüştüren çingene
Su ve ay hep yürür sense olduğun yerde

BÖCEK

Garip bir cesaretler konuyor kalemimin ucuna
Ve gittikçe böcekleşiyor, kemiriyor şiirimi de
Sözcüğün birine biraz böceköldürücü ekliyorum

Çılgına dönüyor sokakta böcek gibi bir böcek

MAPUSANE GÜNLÜĞÜ'NDEN

*“Buraya da hoş gelinir miymiş deme, geldin işte
Hepimiz için son olsun ve merhaba diyoruz sana
Bu yazdıkların bir karşılık olsun isterim size
Ve selam olsun “hepimiz”e feride şaziye fatma*

1/
Onuncu gününü de tamamladı tecritterki
Hep aynı türküyü söylüyormuş akşama doğru
Şimdi bir gül göndersek çayla birlikte
Ve bir paket sigara, üstüne “merhaba” yazsak

2/
Güdüllü ali koğuşumuzun tarihini anlatıyor bana
Gülek şurda yatmış fi tarihinde, bölükbaşı da şurda
Şu ranza toker’in, onu buda ziyaret etmiş inönü
Ve hepsi, bizi yatırmanın kursunu görmüşler burda abi

.....
12/
“Müşahede” bitti mi, derin miymiş yarası
Olur olmaz şeyler mi sayıklıyormuş hep
Bir kitap göndersek yarın okuyabilse
Darağacından notlar’ımı julius fuçik’in

13/
Şiir yazıyor canı sıkıldıkça ve okuyor bize
Pranga parmaklık zincir kelepçe şakırtıları
Sürüp giderken dizelerde, araya giriyor ali
-Hey şiirci, mapusanede miyiz hırdavatçıda mı

.....
18/
Üç fare birden ısırılmış şah’ın eski polisini
(Esrardan yatıyor, daha yatacak ömrü yeterse)
On iki santimlik iğneyi yerken münasip yerine
Allahvekil, diyor humeyni gönderdi bu fareleri

19/
Bir şiir yaz ozansan eğer diyor
Ekliyeyim mektubuma ağlasın anam
Diyorum ki mahpus arkadaşına
Şiirimiz analar ağlamasın diyedir

.....

*Çektiğim cevr ü cefânın sebebinden sorma,
Deme kim: “Bâdihavâ menkabe delâlı budur”
Habs ile, neyf ile, işkence ile ömrü geçer,
İşte Türkiyye’de şâir olanın hâli budur.*

EŞREF
(Deccâl, I. Kitap - 1904)

KALBİM UNUT BU ŞİİRİ 2

I 3

BELKİ YİNE GELİRİM 4

DAĞ 6

KAYIP ADRESTEKİ / I 7

KAYIP ADRESTEKİ / II 8

KUŞ ÖLÜMLERİ 9

GİDERSEN YIKILIR BU KENT 10

AKŞAMI GECİKTİREBİLİRSİN BELKİ 11

ZAMAN KEKEMEYDİ 12

ESKİ BİR HÜZÜNLE 13

ANISI BİZ OLALIM BU SOKAKLARIN 14

ÖZLEMEDİM SENİ 15

PASAPORT KAHVESİ 16

GÜN KARARMASIN GELDİĞİNDE 17

EYLÜL 18

SAVRULAN KÜLLERİ ÖMRÜMÜZÜN 19

BEKLESEM 20

İSMAİL'İN KİTABINI OKURKEN 21

81 YILINDAN BİR FOTOĞRAF 22

SIĞINAK 23

GÜLÜŞÜN EKLENİR KİMLİĞİME 24

9.VI. – 25

II 26

KAOS 27

YOLCU 28

I / 28

II / 29

III / 30

GİZLENİR Mİ 31

OVA 32

GÜZ ESMEKLİĞİ 33

GİZ 34

KURTLAR 35

ISLIK 36

ÇİNGENELER 37

[AT 38](#)

[SÖYLENCE 39](#)

[ÖYLE BİR YAZ ŞİİRİ / I 40](#)

[ÖYLE BİR YAZ ŞİİRİ / II 41](#)

[OZAN 42](#)

[III 43](#)

[İLHAN İÇİN DÖRTLÜKLER 44](#)

[I 44](#)

[II 44](#)

[III 44](#)

[KANAYAN 45](#)

[ÇIĞLIK 45](#)

[LEYLA 45](#)

[MECNUN 45](#)

[YERLEŞİK ÇİNGENE 45](#)

[BÖCEK 45](#)

[MAPUSANE GÜNLÜĞÜ'NDEN 46](#)

[1/ 46](#)

[2/ 46](#)

[12/ 46](#)

[13/ 46](#)

[18/ 46](#)

[19/ 46](#)